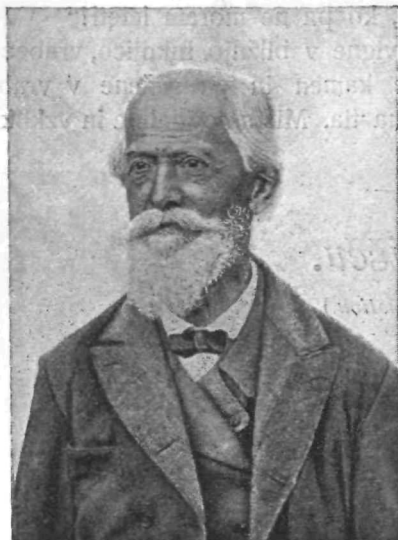

† Dr. Simon Šubic.

Največja kuhinja na svetu.

Meseca velikega srpana t. l. je umrl v Gradcu v bolnišnici usmiljenih bratov slovenski učenjak, pisatelj in vseučiliški profesor dr. Simon Šubic, ki je bil sin kmetiških staršev in se je le z lastno neumorno pridnostjo dvignil do uglednega mesta v učenem svetu. Rodil se je l. 1830.

v vasi Zmincu v Poljanski dolini pri Škofji Loki na Gorenjskem. Srednje šole je dovršil v Ljubljani, visoke šole pa na Dunaju. Učitelj je v raznih mestih ter postal l. 1859. vseučiliški profesor v Gradcu. S svojimi učenimi spisi je zalagal mnogo slovenskih in hrvaških listov ter si tako pridobil slavno ime. Dr. Simon Šubic pa ni bil samo učenjak, nego bil je tudi mož plemenitega, usmiljenega srca. Obilo je podpiral slovenske dijake z besedo in z denarjem. Nanje je mislil tudi ob svoji zadnji uri. Zanje je oporočil lepo ustanovo, ki bo v podporo mnogoteremu pridnemu slovenskemu študentu. Bodi mu ohranjen časten spomin!

V Parizu je trgovinska hiša Bon Marché, ki se lahko ponaša, da ima največjo kuhinjo na svetu. Svoje uslužbence oskrbuje sama z jedjo in pijačo, in je zato razna kuhinjska oprava prav velikanskega obsega. Vseh uslužbencev je okroglo 4000, zato pa mora biti tudi delo v kuhinji ročno in hitro, da se toliko želodcev nasiti ob pravem času. Najmanjši kuhinjski lonec drži 75 litrov, največji pa 375 litrov. Tiste dni, ko dobi osebje za zajtrk jajcnate jedi, porabijo v kuhinji 7800 jajec. Vsak dan iztočijo 750 litrov kave. V kuhinji kuha in peče 60 kuharjev in 100 pomočnikov.

Čudna oporoka.

V občini Rainey na Francoskem je umrl bogatalec Morel, ki je ostavil vse svoje imetje domačemu kraju. Gospod Morel pa je zahteval, da morajo njegovo truplo tri ure prevažati po mestu, če hočejo, da jim ostane oporočeno imetje. In mestni očetje so seveda zaradi denarja sklenili, da izpolnijo pokojniku poslednjo željo. Ko je Morel umrl, so ga z godbo in zastavami vozili tri ure po ozkih mestnih ulicah, sedaj pa imajo dovolj lepega denarca!

Dober želodec.

Dva pariška profesorja sta imela opraviti z umobolnim možem, ki se je navadil požirati kremenske kamenčke. Pojedel je že toliko kamenčkov, da je zbolel in da so mu morali zdraviti želodec. V njem so dobili najprej 266 kamenčkov, potem pa še 188, ki so tehtali nad pol kilograma. Mož, ki je užival tako čudno „hrano“, pa je še danes živ in sedaj tudi zdravega želodca.

Kraljeva hruška.

Francoski kralj Louis Filip je imel jako dolgo glavo, ki se je navzgor zoževala, da je bila podobna hruški. Nekega dne se je izprehajal kralj po Parizu. Zagledal je paglavca, ki je stal ob zidu, na katerem je

bila naslikana hruška. Deček je risal v hruško oči, nos in usta, da bi jo napravil podobno človeški glavi. Kralju se je takoj zazdelo, koga hoče deček upodobiti. Ker se je pa deček dolgo trudil — bil je pač slab risar! — je dovršil kralj sam sliko na zidu ter potem daroval dečku tolar, rekoč: „Tu imaš tudi upodobljeno hruško!“ Na tolarju je bila namreč kraljeva podoba.

Papež Pavel II. iz kranjskega rodu grofov Barbov.

Plemeniti benečanski rod Barbov je prebival na Kranjskem že v XV. stoletju. To je bila doba velikih turških grozodejstev,

bil skoro soglasno izvoljen poglavarjem naše cerkve kardinal Peter Barbo, ki se je odslej imenoval Pavel II. Takoj v začetku svojega vladanja je pomagal zatreti v Rimu že dolgo neznosno draginjo kruha in mesu s tem, da je na svoj račun naročil velike množice moke in mesa ter jih za nizko ceno prodajal ljudstvu, ki so doslej pritiskali nanje oderuški peki in mesarji. Pred vsem je skrbel papež Pavel II. za siromake. Ni se pa kazal izredno milega samo proti ljudem, ampak usmiljen je bil tudi proti živalim, zakaj strogo je prepovedal vsako trpinčenje. — Umril je dne 27. malega srpana 1471. l. Vladal je le 6 let in 11 mesecev. Pokopali so ga v Vatikanu poleg strica Evgena IV. Rodovina grofov Barbov

ki so doletela predvsem Kranjsko. In baš v tej dobi je deloval papež Pavel II. (od 1464. do 1471. l.), ki je bil iz kranjskega rodu grofov Barbov in ki je imel z našo slovensko domovino posebno ozke zveze. Papež Pavel II. se je pred izvolitvijo imenoval Peter Barbo, ki je bil rojen l. 1417. Njegov stric je bil papež Evgen IV. Ta je nečaka Petra, ki si je izvolil duhovski stan, poklical k sebi ter ga še mladega imenoval za kardinala. Po Evgenovi smrti so papeževali Nikolaj V., Kalist III. in Pij II., ki so vsi izkazovali Petru Barbu svojo veliko naklonjenost. Ko je umrl papež Pij II., je

živi še dandanes v gradu Rakovniku pri Šent Rupertu na Dolenjskem.

Stroj za — pretepanje.

Seveda so izumili tak stroj Američani. Uveden je za sedaj v neki prisilni delavnici. In pravijo, da izvrstno opravlja svojo službo. Tisti, ki je obsojen, mora ponižno stopiti v stroj, in od vseh strani začno po njem šfrkati palice, da je nesrečnež ves črn. Ko je dovolj batin, se stroj ustavi, in naklesani kaznjenc ima priliko, da premišlja dobrote te najnovejše ameriške iznajdbe.

Temeljito.

Pogljajenov Milko ni bil nič preveč miren, ko so se učili v šoli o zajcu. Ob ponavljanju ga vpraša učitelj: „Zakaj ne more zajec zamižati?“

Milko: „Zato, ker nima — oči!“

Občni smeh pa je poučil Milka, da on še ušes ni imel na mestu. *Dobrávec.*

Mož z dolgo brado.

Pred kratkim časom je umrl na Francoskem mož Jules Dumont, ki se je ponašal z dolgo brado. Merila ni nič manj nego 3 m 65 cm. Dumont je bil najprej živinski trgovec. Potem pa je popustil ta svoj posel in se je hodil rajši kazat po vseh večjih krajih, kjer so občudovali njegovo veliko brado.

Mesto iz stekla.

V Ameriki je vse mogoče. Tako imajo tamkaj v bližini Yellowstoneovega parka v Severni Ameriki mesto, ki je čisto vse sezidano iz stekla. Steklo ni napravljeno

umetno, zakaj napravila ga je priroda sama, in sicer so ga naredili ognjeniki. To steklo je temnosive, skoro črne barve, sicer pa je popolnoma podobno umetno narejenemu steklu. Rezati se da na kose ter ne propušča nobene mokrote, kar je za zdrava stanovanja velike važnosti.

Za računarje.

Ako pomnožiš število 123,456,789 z 9, 18, 27, 36, 45, 54, 63, 72, 81, vidiš, da je vsak pomnožec sestavljen iz ene in iste številke. Poizkusi! Zanimalo te bo tudi to-le:

število	142.857
s 3 pomnoženo da	428.571
z 2	285.714
s 6	857.142
” 4	571.428
” 5	714.285

torej dobiš navpično in vodoravno vedno iste številke. Ako vzameš število

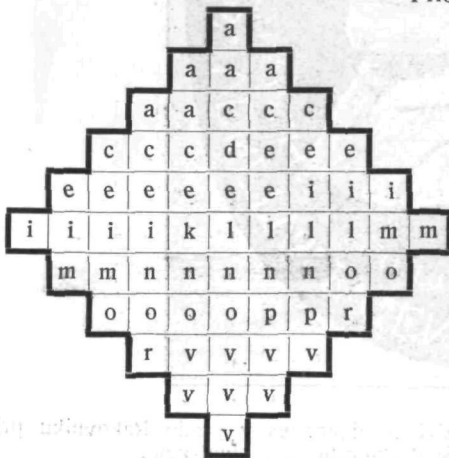
5.882,352.941,176.470 in prišteješ polovico 2.941,176.470,588.235

dobiš 8.823,529.411,764.705, torej natanko tiste številke kakor zgoraj, samo da se je 5 pomaknila z levega konca na desni konec.

Demant.

Priobčil L. O.

Besede značijo:

- 1.) soglasnik,
- 2.) žensko krstno ime,
- 3.) denar,
- 4.) vrsto prsti,
- 5.) poljsko ptico,
- 7.) pomočnika v bolezni,
- 8.) začetnika-vojaka,
- 9.) obrtnika,
- 10.) žensko krstno ime,
- 11.) samoglasnik.

Besedi po sredi od zgoraj dol in od leve proti desni povesta, kaj so čitatelji „Zvončka“.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev računske šale v deseti številki.

Ko je sklenil Miha pogodbo, je imel 21 vinarjev.

Račun je ta:

Prvi dan: $21 \times 2 = 42, 42 - 24 = 18;$
 drugi dan: $18 \times 2 = 36, 36 - 24 = 12;$
 tretji dan: $12 \times 2 = 24, 24 - 24 = 0;$

Prav so jo rešili: Srečko Ferjančič, realec v Ljubljani; Franc Gril, dijak IV. gimn. razreda na Zidanem mostu; Janko Glaser, učenec III. razr. v Rušah (Štaj.); Anica Maslo v Ricmanjih pri Trstu; Anica Jurko v Tepanjah; Fani Leban in Marica Budal, učenci »Šolskega Doma« v Gorici; Maks Repič, dijak v Celju; Stanko Golob, učenec IV. razr. v Metliki; Meta Veršec, učenka V. razr. v Sevnici; Rozalija Strmšek, učenka na Medv. selu.